

► της **ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΠΑΝΤΖΟΥ**

«**T**α έχουν όλα και θέλουν περισσότερα». Ο λόγος για την παγκόσμια ελίτ, αυτό το πλουσιότερο 1% του πληθυσμού της υφπλίου, που συνεχίζει να συσσωρεύει πλούτο τον οποίο δεν πρόκειται ποτέ να χρησιμοποιήσει, στερώντας πόρους αναγκαίους για την αξιοπρεπή διαβίωση δισεκατομμυρίων ανθρώπων στον πλανήτη.

Η ανισότητα βαθιάίνει δραματικά και αν κάτι δεν αλλάξει αμέσως, το 2016 αυτό το 1% θα κατέχει περισσότερα απ' ό,τι το υπόλοιπο 99% του παγκόσμιου πληθυσμού, προειδοποιεί η διεθνής οργάνωση Oxfam σε έκθεση που δημοσιοποίησε χτες, παραμονές της έναρξης του Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ, που θα διεξαχθεί στο Νταβός από τις 21 έως τις 24 Ιανουαρίου.

Με γεωμετρική πρόοδο

Η έκθεση της διεθνούς οργάνωσης με τίτλο «Πλούτος: Τα έχουν όλα και θέλουν περισσότερα» σημειώνει πως ενώ ο ένας στους εννέα κατοίκους της Γης δεν έχει επαρκή τροφή και περισσότεροι από 1,2 δισεκατομμύρια άνθρωποι ζουν με λιγότερα από 1,25 δολάρια την ημέρα, ο πλούτος συγκεντρώνεται όλο και περισσότερο στα χέρια μιας ελίτ που επιπλέον αυξάνει με γεωμετρική πρόοδο την περιου-

Οι ελίτ πλουταίνουν και οι λαοί φτωχαίνουν

Εκθεση της διεθνούς οργάνωσης Oxfam προειδοποιεί πως το 2016 το πλουσιότερο 1% του παγκόσμιου πληθυσμού θα κατέχει περισσότερα από το υπόλοιπο 99%

σία της χάρη στα μέσα και την πίεση που ασκεί στις πολιτικές εξουσίες για την υπεράσπιση των συμφερόντων της.

Από το 44% του παγκόσμιου πλούτου που κατείχε το 2009, το πλουσιότερο 1% έφτασε το 48% το 2014, χρονιά κατά την οποία το φτωχότερο 80% διέθετε μόλις το 5,5%. Αν, όπως σημειώνει η έκθεση, διατηρηθεί αυτός ο ρυθμός, σε μόνο δύο χρόνια το εισόδημα αυτής της ελίτ θα ξεπεράσει το 50% του παγκόσμιου πλούτου.

Στο διάστημα 2010-2014, οι 1.645 δισεκατομμυριούχοι που περιλαμβάνονται στη λίστα του Forbes συσώρευαν τον πλούτο τους με ακόμη ταχύτερους ρυθμούς.

Ενώ το 2010 ήταν 388 οι

πλουσιότεροι του πλανήτη που κατείχαν πλούτο όσο το φτωχότερο 50% (δηλαδή όσο 3,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι), το 2014 μειώθηκαν στους 80.

Η έκθεση επισημαίνει πως υπάρχει μια σαφής τάση αυτός ο πλούτος να αυξάνει ταχύτερα σε κλάδους όπως χρηματοπιστωτικά-ασφάλειες και υγεία-φάρμακα και να χρησιμοποιείται σαν πανίσχυρο όπλο πίεσης για την προάσπιση των συμφερόντων των κατόχων του και τον πολλαπλασιασμό των κερδών τους.

Οι 321 του Forbes

Είναι ενδεικτικό ότι το 20% (321) των δισεκατομμυριούχων του Forbes δραστηριοποιείται στον χρηματοπιστωτικό τομέα και τις ασφάλειες και είδε τον

πλούτο του να αυξάνει κατά 11% σε έναν χρόνο. Παράλληλα δαπάνησε σε δράσεις λόμπι 400 εκατ. δολάρια στις ΗΠΑ, χώρα όπου αυτός ο τομέας αποτελεί τη μεγαλύτερη πηγή χρηματοδότησης κομμάτων και υποψηφίων στις ομοσπονδιακές εκλογές.

Στη δε Ευρώπη, όπου ο χρηματοπιστωτικός τομέας φέρει τεράστια ευθύνη για την κρίση-τις συνέπειες της οποίας καλούνται να πληρώσουν οι πολίτες-, ο πλούτος των δισεκατομμυριούχων που δραστηριοποιούνται σε αυτούς τους τομείς αυξήθηκε κατά 28 δισ. δολάρια σε έναν μόνο χρόνο και οι λομπίστες του αφιερώνουν 150 εκατ. δολάρια ετησίως για να επηρεάσουν τις σχετικές ευρωπαϊκές πολιτικές.

Εκείνοι που περισσότερο πλούτισαν το διάστημα 2013-2014 ήταν αυτοί που έχουν συμφέροντα στους τομείς της υγείας και των φαρμάκων, που αύξησαν την περιουσία τους κατά 47%. Αυτές οι επιχειρήσεις δαπάνησαν περισσότερα από 487 εκατ. δολάρια σε λόμπι μόνο στις ΗΠΑ και τουλάχιστον 50 εκατ. δολάρια στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το στρατηγικό σχέδιο

Η Γουίνι Μπανμίγια, εκτελεστική διευθύντρια της Oxfam, που θα είναι μία από τους έξι προέδρους του φετινού Παγκόσμιου Οικονομικού Φόρουμ, προειδοποίησε πως η τεράστια συσσώρευση πλούτου που σημειώνεται μετά τη μεγάλη ύφε-

ση του 2008-2009 είναι επικίνδυνη και πρέπει να αντιστραφεί.

Τονίζοντας ότι ρόλος της είναι να φέρει σε αυτή τη διεθνή συνάντηση τη φωνή και το μήνυμα των πολιτών των φτωχότερων κρατών του πλανήτη στους πλέον ισχυρούς οικονομικούς κύκλους και πολιτικούς ηγέτες του κόσμου, τους κάλεσε να υιοθετήσουν στρατηγικό σχέδιο καταπολέμησης των ανισοτήτων, με την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής, την προώθηση των δωρεάν δημόσιων υπηρεσιών, τη μεγαλύτερη φορολόγηση του κεφαλαίου έναντι της εργασίας, τη θεσμοθέτηση κατώτερων μισθών και τη θέσπιση μέτρων κοινωνικής προστασίας για τις πιο ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού.